

ening (Husmandshypotekforeningen) yder lån såvel i Jylland som på øerne. De for tiden gældende udlånsområder er herefter følgende:

Københavns Hypotekforening: Faste ejendomme i København og omegn.

Det er ikke nærmere fastsat, hvad Københavns omegn omfatter, idet afgrænsningen har været overladt til foreningens skøn i overensstemmelse med den bymæssige udvikling. Foreningen yder ikke lån i landbrugsejendomme.

Grundejernes Hypotekforening: Faste ejendomme (dog ikke landbrugsejendomme) i København, Frederiksberg, Gentofte, Gladsaxe, Hvidovre, Lyngby-Tårnbæk og Rødovre kommuner.

Oprindelig udlånte foreningen kun i Københavns kommune, men i 1952 blev udlånsområdet udvidet med de nævnte hovedstadskommuner.

Østifternes Hypotekforening: Faste ejendomme (dog ikke landbrugsejendomme)

i *købstæder* med umiddelbart tilstødende distrikter i de danske østifter (undtagen København),

i følgende *købstadlignende byer* med umiddelbart tilstødende distrikter: Bagsværd, Ballerup, Birkerød, Dragør, Fakse, Fakse Ladeplads, Fredensborg, Haslev, Hørsholm, Jyderup, Marstal og Tåstrup samt

i følgende *kommuner*: Brøndbyerne, Frederiksberg, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Lyngby-Tårnbæk, Søllerød og Tårnby.

Fakse Ladeplads, Brøndbyerne, Gladsaxe, Glostrup, Herlev og Tårnby blev først inddraget under foreningens udlånsområde i 1952.

Østifternes Land-Hypotekforening: Faste ejendomme på landet og på købstædernes markjorder i de danske østifter. I følgende områder dog kun i landbrugsejendomme:

Gentofte, Lyngby-Tårnbæk og Søllerød *kommuner*, Ballerup, Birkerød, Dragør, Fakse, Fredensborg, Glostrup, Haslev, Hørsholm, Jyderup, Kastrup og Tåstrup *byområder* samt købstædernes *markjorder*.

Jydsk Hypotekforening: Faste ejendomme i Jyllands købstæder samt Odder og Nordby.

Foreningen yder ikke lån i landbrugsejendomme.

Ny jydsk Land-Hypotekforening: Faste ejendomme i Jylland uden for købstæderne.

Ålborg Hypotekforening: Faste ejendomme i Ålborg købstad og — siden 1961 — Hasseris kommune.

Husmandshypotekforeningen: Mindre land-, skov- og havebrugsejendomme på landet i Danmark og andre ejendomme på landet og på købstædernes markjorder.

Husmandshypotekforeningens udlån er — såvel for landbrugsejendomme som for andre ejendomme — afgrænset i overensstemmelse med de regler, som gælder for husmandskreditforeningerne. Disse foreninger kan give lån i mindre landbrugsejendomme, i enfamiliehuse og i parcelhuse med mere end en lejlighed samt i en flerhed af parcel- og rækkehuse. Foreningernes lån må imidlertid ikke overstige visse lånegrænser, som senest er fastsat i lov nr. 169 af 29. maj 1959. Disse lånegrænser kan reguleres af boligministeren, såfremt ændringer i kreditforeningernes almindelige låneniveau tilsiger det, og endvidere reguleres grænserne hvert 3. år på grundlag af prisudviklingen.

Husmandshypotekforeningen kan give lån i samme arter af ejendomme, og lånegrænserne ligger 25 pct. over, hvad der til enhver tid er gældende for husmandskreditforeningerne. For tiden må foreningens lån — sammen med foranstående behøftelser — ikke overstige:

Landbrugsejendomme.....	84.200 kr.
Enfamiliehuse.....	51.100 kr.
Parcelhuse med mere end en lejlighed	71.700 kr.

Et flertal (3 af udvalgets 4 medlemmer) har lagt vægt på følgende synspunkter:

I overensstemmelse med den udvikling, som finder sted på en række andre områder, må det anses for ønskeligt, at foreningernes antal reduceres væsentligt. Herved opnås en bedre spredning af risikoen, og der bliver mulighed for at udnytte „stordriftens fordele“ i forskellige henseender.

Dernæst bør det overvejes at slette sondringen mellem købstadforeninger, som kun giver lån inden for købstadgrænsen, og landforeninger, som giver lån uden for købstadgrænsen. Denne sondring, hvis oprindelse har sin naturlige historiske forklaring, er efter flertallets opfattelse ikke længere tidssvarende under de strukturændringer, som det danske samfund undergår. I takt med den industrielle udvikling finder den bymæssige bebyggelse nu først og fremmest sted i købstædernes omegnskommuner og i mindre bysamfund, som udvikler sig til at blive egentlige byer. Købstadhypotekforeningerne kan efter de gældende udlånsbestemmelser ikke følge denne udvikling op, og for landforeningerne, hvis formål oprindeligt var at yde lån til landbrugsejendomme, har udviklingen betydet, at hovedvægten nu ligger på lån til ikke-landbrugsejendomme. En opdeling, som hviler på den kommunalpolitiske inddeling mellem købstæder og landkommuner, må under en sådan udvikling forekomme irrationel.

Endvidere har flertallet gjort sig til talsmand for